

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 4618010036
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4618010036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovarsyho v trestnej veci proti obvinenému Y. W. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b), j) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného Y. W. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. júla 2018, sp. zn. 4To/7/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo 16. mája 2018, sp. zn. 1T/8/2018, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného Y. W., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, uznal tohto vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b), j) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že od presne nezisteného času, minimálne od jesenných mesiacov roku 2016 do 31. októbra 2017, opakovane a v nepravidelných intervaloch, na bližšie nezistených miestach v Nitrianskom kraji, od bližšie nezistených osôb kupoval a zadovážoval za účelom vysušenia, váženia, sáčkovania a následného predaja presne neurčené množstvá sušenej rastliny rodu Cannabis (konope, tzv. marihuana), tieto omamné látky prechovával vo P. G., na O. ulici, v rodinnom dome číslo XXX/XXX, sušené konope, tzv. marihuanu predával vo P. G. a na rôznych miestach v okrese Topoľčany po 10,- eur za jednu dávku, alebo poskytoval bezplatne na základe telefonických dohôrov s konzumentmi na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, prípadne cez sociálne siete a takto predal sušené konope, tzv. marihuanu T. X. minimálne trikrát od letných mesiacov 2017 do októbra 2017, K. V. minimálne trikrát od júla 2017 do konca októbra 2017, pričom nevedel, že tento v čase predaja nebol plnoletý, B. S. najmenej dvakrát v letných mesiacoch 2017, W. P. minimálne päťkrát od jesene 2016 do konca roka 2016 a X. M. minimálne osemkrát v priebehu dvoch rokov, naposledy v polovici októbra 2017, takto predával marihuanu aj ďalším, doposiaľ nestotožneným osobám, pričom 31. októbra 2017 počas domovej prehliadky v mieste

svojho trvalého bydliska vo P. G. na O. ulici, v dome číslo XXX/XXX a v priľahlých priestoroch bolo zaistených sedem sáčkov s obsahom sušenej rastliny a dobrovoľne vydal z osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, EČ L., v ktorom sa v tom čase nachádzal, dva igelitové sáčky s obsahom sušenej rastliny, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava všetok zaistený rastlinný materiál predstavoval sušené konope (marihuany) s celkovou hmotnosťou 4384 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 2,1% hmotnostného obsahujúce 92 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť 9 bežných jednotlivých dávok drogy, sušené konope (marihuany) s celkovou hmotnosťou 731 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 2,5% hmotnostného obsahujúce 18 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť 2 bežné jednotlivé dávky drogy, sušené konope (marihuany) s celkovou hmotnosťou 24,281 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 1,8% hmotnostného obsahujúce 437 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 49 bežných jednotlivých dávok drogy, a sušené konope (marihuany) s celkovou hmotnosťou 5726 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 2% hmotnostného obsahujúce 115 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 12 bežných jednotlivých dávok drogy v celkovej hodnote podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru MV SR Bratislava z 20. decembra 2017 v celkovej výške 293,96 eura, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a ich účinná zložka THC - tetrahydrokanabinol do I. skupiny psychotropných látok podľa prílohy zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré však obvinený Y. W. nemal, pričom takto konal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/70/2009 z 27. októbra 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/48/2009 zo 16. februára 2019 odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a za tento zločin mu bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/70/2009 z 3. júla 2013, právoplatným 19. júla 2013, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/138/2009 z 30. júna 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/54/2010 zo 7. decembra 2010 bol odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 44 Tr. zák. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., prihliadajúc na § 36 písm. l), n) Tr. zák. a v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a šesť mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dva roky a podľa 60 ods. 1 Tr. zák. tiež trest prepadnutia vo výroku rozsudku špecifikovaných vecí.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, na podklade ktorého Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 12. júla 2018, sp. zn. 4To/47/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a ochrannom dohľade a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. mu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., prihliadajúc na § 36 písm. l), n) Tr. zák. a podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na jeden rok a šesť mesiacov a rovnako ako okresný súd aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 Tr. zák.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený Y. W., prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu, dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený rekapitulujúc predchádzajúce rozhodnutia uvádza, že hoci odvolací súd podľa neho správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, vytýka mu nesprávnu aplikáciu ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

vo vzťahu k výpočtu dĺžky trvania trestu. Nesúhlasí pritom s argumentáciu odvolacieho súdu, že „... vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností teda postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona bolo potrebné najprv znížiť hornú hranicu zákonnej trestnej (zákonná sadzba 10 rokov až 15 rokov) o jednu tretinu teda 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace, a až následne po takto upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona (opätovný zločin) zvýšiť dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby o jednu polovicu, pričom trest sa mal ukladať v rámci upravenej sadzby 11 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace.“ Podľa dovolateľa tak bola ignorovaná okolnosť, že podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov. Vyslovil pritom názor, že odvolací súd mohol ukladať trest v rozmedzí 5 rokov až 13 rokov a 8 mesiacov a nie v rozmedzí 11 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace. Tým podľa neho prakticky nebolo aplikované ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., napriek tomu, že podmienky na jeho použitie splnené boli. Práve v tom vidí obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

V ďalšej časti poukazuje obvinený na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2018, sp. zn. 2 Tdo 39/2018, ktorého kópiu v prílohe predložil a z ktorého vyplýva, že v danej veci bol páchatel' na základe schválenej dohody o vine a treste odsúdený za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 12 písm. a), c), d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, teda rovnako ako on, hoci podľa skutkového základu boli u neho zaistené sušené rastliny rodu Cannabis o celkovej hmotnosti 6.527 g, z ktorých by bolo možné vyrobiť minimálne 17.723 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 65.237,27 eura. Osobitne pritom podotkol, že aj v tomto prípade boli, ako u neho, aplikované ustanovenia § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. Preto považuje za naplnený aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a navrhuje, aby dovolací súd podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon a bolo rozhodnuté v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a znova rozhodol.

Príslušná okresná prokurátorka v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že sa s argumentáciou dovolateľa nemožno stotožniť. Podľa nej totiž nemôže byť dovolacím dôvodom okolnosť, že si odsúdený želá uloženie trestu v nižšej výmere poukazujúc pritom na rozsudok v inej trestnej veci. Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného Y. W. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným Y. W. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por. nie sú v posudzovanej veci zjavne splnené.

Podstata dovolacích námietok obvineného spočíva v tvrdení, že napriek tomu, že v jeho prípade boli splnené podmienky mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák. tieto ustanovenia neboli prakticky aplikované.

Aj keby bolo toto tvrdenie obvineného pravdivé, čo (ako bude uvedené nižšie) nie je, pre rozhodnutie v tejto veci je podstatným, že hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody sa svojou povahou a významom primkýna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od

ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Preto pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je pritom taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. tak nie je (nemôže byť) naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. tak nezakladá žiadny dovolací dôvod [pozri rozhodnutie a stanovisko najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 58/2007 a 5/2011].

Z uvedeného je zrejmé, že obvineným vecne uplatnené námietky nielen ním označené, ale ani žiadne iné ním použiteľné dovolacie dôvody nenapĺňajú. Zároveň treba uviesť, že krajský súd dovolateľovi trest mimoriadne znížil. Trestnou sadzou ustanovenou Trestným zákonom sa na účely ustanovení § 39 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. totiž rozumie trestná sadzba stanovená v osobitnej časti tohto zákona po jej úpravách podľa tých ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona, ktorých použitie je pri ukladaní trestu obligatórne (§ 38 ods. 3 až 6, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák.). Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) a skutočnosť, že obvinený opätovne spáchal zločin (§ 38 ods. 5 Tr. zák.), krajský súd správne určil, že zákonom ustanovenou trestnou sadzbou, v rámci ktorej mal byť dovolateľovi ukladaný trest, je odňatie slobody na jedenásť rokov a osem mesiacov až trinásť rokov a štyri mesiace. Preto ak následne dospel k záveru, že použitie takto stanovenej trestnej sadzby by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo pre obvineného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania (§ 39 ods. 1 Tr. zák.) a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, uložil mu trest pod dolnou hranicou trestu ustanoveného zákonom a teda ho mimoriadne znížil. Pokiaľ nepoužitie § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod, o to viac to platí v prípade, keď súd toto ustanovenie použije, avšak v menšom rozsahu, než očakáva obvinený.

Napokon pod žiaden dovolací dôvod nemožno podriaďiť ani námietku obvineného, že v inej, hoc aj závažnejšej trestnej veci, bol páchatelovi uložený rovnako prísny trest ako jemu. V tejto súvislosti najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že závažnosť trestného činu je len jedným z kritérií určujúcich druh a výmeru trestu, podstatnými sú aj osoba páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Dovolateľ pritom zjavne prehliada, že na rozdiel od prípadu, na ktorý poukazuje, jemu bol ukladaný trest ako recidivistovi, keďže v tejto veci stíhaný trestný čin spáchal potom, čo bol za iné zločiny opakovane odsúdený.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že dovolanie obvineného Y. W. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.